पाणिय इष्य संस्कारः सक्यो स्वपदिध्यते । बसक्यो खयं त्रेयो विधिकदाइकर्मीण। गरः चित्रयया याद्यः पतोदो वैश्वकन्यया । वसनस्य दशा याद्या भूद्रयोत्-कटवेदने। ऋतुकाचाभिगामी स्थात् स्वदारनिरतः बदा। पर्ज्ञवर्ज वृजेत्रीनां तद्दृहती रितकास्यया। चतः साभाविकः स्तीयां रात्रयः घोड्य स्टताः। चतामरितरैः सार्द्धमङोभिः सदिगर्हितैः। तासा-माद्याचतसस्तु निन्दितैपादशो च या। तयोदशी च येषास्तु प्रयसा द्य रात्रयः। युग्मासु प्रता जायनी स्तियोऽयुम्मासु रातिष् । तसाद्युम्मास प्रचार्थी स'-विशेदार्सवे स्तियम्। प्रमान् प्रंसोऽधिने शुक्रो स्ती भवत्यधिको स्त्रियाः। समेऽपुमान् प्र'स्त्रियौ वा चीणे-उल्पे च विपर्यायः। निन्दाखशासु चान्यासु स्तियो राह्मिषु वजयन् । ब्रह्माचार्योव भवति यत तलाममे वसन्। न कन्यायाः पिता विद्वान् ग्टल्लीयाच्छुल्क मखिप । ग्यण्डन् गुल्कं हि लोभेन खाद्यरोऽपत्य-विक्रयी । स्त्रीधनानि त वे मोज्ञादुपजीवन्ति बास्ववाः। नारीयानानि वस्तं वा ते पापा यान्यधोगतिम्। चार्यं गोमियुनं शुन्कं नेचिदा इन्हें पैव तत्। दल्यो-उष्येव महान् वापि विक्रयस्तावदेव सः । यासां नाद-दते गुडकं चातयो न स विक्रयः। चर्चणं तत् कुमारी-णामान्दर्यसञ्च केवलम् । पित्रमिश्चीतमि पतिमि-इ वर स्वा। पूज्याः भूषयितव्यास वक्क त्याणमीप-स्मिः। यत्र नार्यस्तु पूच्यन्ते रमने तत्र देवताः। यहैतास्तु न पूज्यने सर्वास्त्रताफनाः क्रियाः। शोचनि जामयो यह विनश्रात्वागु ततृ ज्ञानम्। न शोचन्ति त बलैता वर्दते ति वर्दरा। जामयी यानि गेहानि यपन्यप्रतिपूर्णिताः । तानि क्रत्याञ्चतानीय विनयप्रन्ति ममनतः। तबादेताः सदा पूच्या भूषणाच्यादनामनैः। भृतिकामैनरैनित्वं सत्कारेषू स्ववेषु च। सन्तुष्टो भार्याया मती मली मार्थी तथैर च। यश्चित्रे व वर्ते नित्यं कल्याचं तल वै भ्वम् । यदि कि स्त्री न रोचेत प्रमांसं न प्रमोदवेत् । धप्रमोदात् युनः प्रंसः प्रजनं न प्रवर्त्तते। क्षियान्तु रोचमानायां सर्वे तद्रोचते जुबम्। तस्यान्त-रोचमानायां सर्वमेव न रोचते। कुविवाहैः क्रियासोपै-वेंटानंध्यवनेन च। तुबान्यतुत्ततां यान्ति बाह्मचाति-क्रमेख प। यित्येन व्यवशारेख मृद्रापत्ये ख केवती:। शोभिर्त्रेच यानेच कला राजीपसेनया। व्ययास्त्रयाज-

-नेयेव नास्तिक्योगचकर्मणा। कुलान्यासु विमध्यन्ति यानि हीनानि सन्त्रतः। सन्त्रतस्तु ससदानि कुढान्य-ल्पधनान्यपि । तुत्वसङ्ग्राञ्च गच्चिन कर्पनि च सम्बर् यशः। वैवास्ति उनी कुळीत ग्टस् कमा यशाविधि। पश्चयत्तविधानश्च पत्तिञ्चान्वाहिकी ग्टही। बञ्च सना ग्टइस्थस चूली पेपस्त्रपस्तरः। कर्लनी घोदकुमास बध्यते यास्तु वाष्ट्रयन्। तासां क्रमेण सुर्वासां निष्का-त्यर्थं महर्षिभिः । पञ्च क्षृता महायज्ञाः प्रत्यन्तं गृष्ट-मेधिनास् । अध्यापनं ब्रह्मयत्तः पित्यत्रस्तु तर्पणस् । होमो देशे विकारीतो स्यक्तीऽतिविष्लनम् । पश्चीतान् यो महायज्ञान् न हापयति चित्रतः । स गृहेऽपि वसिद्धां स्त्रनादोग्रैन क्रियते। देवतातिविध्द्यानां पितृषाभात्मन यः। न निर्देपति पञ्चामासच्च वस स जीवति । अञ्जतम् जतम्बेव तथा प्रकृतमेव च । बाह्मग्राइत प्राधितञ्च पञ्च यत्तान् प्रचचते । जपोऽ-इतो इतो होमः पद्भवो भौतिको विचः , बाह्मग इत दिजायाद्ये प्राधित पितृत्व स्मृ। स्वाध्याये नित्ययुक्तः खाइ वे चेवेक कर्माण । दैवकर्माण युक्तो हि विभन्तीरं चराचरम्। अमी प्रास्ताक्तिः सः म्यगादिवसपतिष्ठते। चादित्याकायते इष्टि हेरसं ततः प्रजाः । यथा वायुं समान्त्रित्य वर्त्तन्ते सर्वजनवः। तथा गृहस्यमाश्रित्व वर्त्तन्ते सर्व चात्रमाः । यसाच्चयी-उधात्रमियो ज्ञानेनालेव चालइम्। गृइस्थेनैव धा-र्यने तका उन्ने हाथमी स्टड़ी। स सन्वार्थः प्रयत्नेन खर्मभचयम्बा। सुखत्रे हेक्ता नित्यं योऽधार्यी इर्वजैन्द्रयैः। ऋषयः पितरो देवा भूतान्यतिषयस्तथा। खाशासते कुटुम्बिश्यक्ते थः कार्यं विजानता । खाध्या-वेनाई वेतर्जीन् होमेर्देवान् वणाविधि । पितृन् आहेय नन सै भृतानि विवक्षमेणा । क्यादिहर हः आवमदादी-नोदकेन वा। पयोमूलफलैर्नीप पितृभ्यः प्रीतिमाव इत्। एकमध्यायथेदिएं पिल्रचे पाञ्चयत्त्रिके। न चैव प्राय-येत् कश्चितेत्रदेवं प्रति दिलम्। वैत्रदेवस्य विद्वस्य गृह्यो-. उम्नी विधिपूर्वकम् । खास्यः अर्थाहेवतास्यो ब्राह्मणो होममन्बहम्। खन्नेः सोमख चैवादौ तबोखेव सम-सयोः। विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो धन्यन्तरय एव च। ब्राह्म चैवासमत्वी च प्रजायतव एव च । सङ् द्यादाष्ट्रिय-व्योच तथा खिएलते न्तरः। एवं सम्बन् इविद्धाला वर्वदिच प्रदिचलम्। इन्हालवाचतीन्द्रस्थः ब्राह्मस्थी